

Jméno: Markéta Jedličková

Obor: Regionální geografie

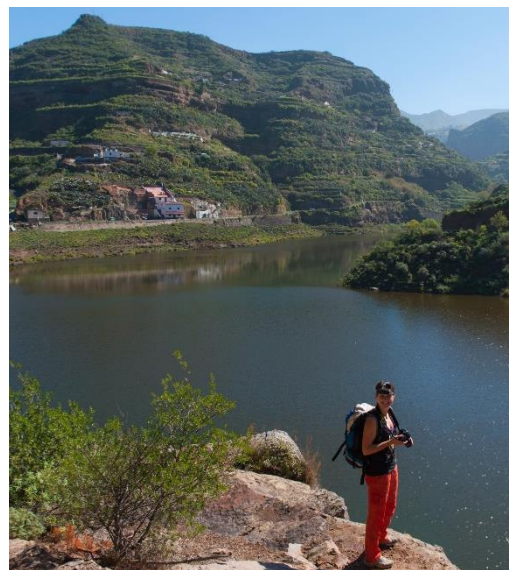
Studium: magisterské, 2. ročník

Země pobytu: ŠPANĚLSKO

Instituce: Phenomen Gran Canaria

Typ mobility: pracovní pobyt ERASMUS+

Období výjezdu: LS 2013

Po víc jak deseti měsících na Gran Canarii díky studijnímu pobytu Erasmus mi bylo jasné, že se tam chci vrátit co nejdřív. Tak jsem doma splnila nutné zkoušky, zápočty a jiné povinnosti a začala okamžitě hledat cestu, jak vyrazit na Kanáry znovu. Možností byla pracovní stáž v rámci programu Erasmus+. Díky přátelským kontaktům, které jsem si přivezla z doby předchozího studia, se mi podařilo domluvit místo v geografické firmě Phenomen (už bohužel zanikla), kde pracovní sílu zdarma uvítali s otevřenou náručí.

Jenže! Nejkratší možná doba stáže byla tři měsíce. Já byla v pátáku, protahovat studium už jsem nechtěla, v zimním semestru pátého ročníku bych vyjet nestihla (s ohledem na předměty, jejichž absolvování nebylo kam odsunout) a letní semestr je kvůli státnicím a obhajobám kratší. Takže KDY? S oblibou říkám, že kde je vůle, je i cesta. Věděla jsem, že musím zimní zkouškové skončit co nejdříve, abych mohla odjet (přesně na tři měsíce) a včas se vrátit na státnice, motivace jak hrom. A povedlo se. Nakonec jsem ke konci ledna 2013 odlétala na stáž. Pamatuji si to jako dneska. Odvolila jsem, sedla v Praze do letadla a po přistání na Gran Canarii zjistila, že Miloš Zeman vyhrál volby. Pobyt na ostrovech nabyl rázem terapeutického rázu...

Do Česka jsem se vrátila asi 14 dní před obhajobami, stihla oběhnout kolečko na studijním, vyřídit formality a naučit se na státnice. Byl to trochu fičák, ale rozhodně to stálo za to. Kdo může říct, že psal diplomku na pláži :) Kdybych měla rozdávat nevyžádané rady, dala bych studentům v podobné situaci tyto dvě:

1. Pečení holubi nikomu sami do pusy nepřiletí. Je potřeba jít naproti tomu, co člověk chce a nenechat se odradit prvním neúspěchem nebo komplikacemi. Mailovat, psát, volat, zjišťovat možnosti, to je cesta.

2. Být slušný, poctivý a řešit vše včas. Můj slalom mezi studijními termíny a povinnostmi byl díky načasování hodně nestandardní, přesto mi všichni (učitelé i studijní referentky) ohromně pomáhali a vycházeli vstříc. Mnoho věcí šlo řešit individuálně, jen bylo potřeba nenechat to "vyhnít" na poslední chvíli, ale domlouvat se předem.

Co se náplně práce týče, nemohla jsem firmu zvolit lépe. Mí kolegové byli typičtí jižané a vše se řešilo stylem "maňana". Žádný stres, pohoda a přátelský kolektiv. Mým úkolem bylo plánovat v mapové aplikaci výlety pro turisty, obcházet vytipované trasy, sbírat GPS data a na jejich základě tvořit jednoduché mapky. Do kanceláře jsem chodila třikrát týdně zpracovávat data, po zbytek času jsem běhala v terénu s GPSkou a zkoumala rokle, fotila kopečky nebo natáčela v horách propagační videa. Praktické bylo, že jsem si jako téma diplomky zvolila Analýzu turistického potenciálu Kanárských ostrovů, takže v podstatě vše, co jsem dělala v práci, jsem využívala rovnou do diplomky. Tu jsem na Kanárech stihla ve volném čase napsat, ostatně, materiálu z terénního výzkumu jsem měla hromadu.

Kdybych ten kolotoč mohla absolvovat znovu, neváhala bych ani vteřinu a jela.

